

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **L.V. S.**, zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2015, č. j. MV-15525-10/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 9. 2. 2016, č. j. 59 A 66/2015 – 30,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované uvedenému v záhlaví. Žalovaný jím zamítl odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 30. 5. 2013, č. j. OAM-671-7/ZR-2013. Tímto rozhodnutím ministerstvo zrušilo platnost stěžovatelova povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia.

[2] Současně stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že realizace správního rozhodnutí by pro něj mohla znamenat vydání rozhodnutí o správním vyhoštění; řízení ve věci správního vyhoštění již bylo se stěžovatelem zahájeno a v současné době je přerušeno s ohledem na probíhající soudní řízení. Stěžovatel od svého příjezdu na území České republiky studuje na Technické univerzitě v Liberci, v současnosti navštěvuje doktorský studijní program. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by pro něj znamenalo nenahraditelnou újmu, protože by mohl být vyhoštěn do Vietnamu a v konečném důsledku by mu mohlo být znemožněno dokončit studium. Dále uvedl, že má na území České republiky přítelkyni, se kterou plánuje realizaci rodinného života.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že s ním souhlasí. Má za to, že podmínky ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jsou splněny.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem k závěru, že podmínky pro přiznání dokladného účinku kasační stížnosti jsou splněny. Stěžovateli by totiž v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout újma v podobě nemožnosti pokračovat v doktorském studiu na Technické univerzitě v Liberci (studium doložil potvrzením). Soud přitom neshledal, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem. Skutečnosti, které by zakládaly možnost dotčení, nejsou zřejmé z návrhu stěžovatele, vyjádření žalovaného ani obsahu správního spisu. Již tyto důvody svědčí pro to, že právní následky rozhodnutí žalovaného pro stěžovatele představují nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout třetím osobám, a tento postup současně není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud se proto dále nezabýval argumentací rodinným životem stěžovatele a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2016

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu